REGLUR

um skilmála slysatryggingar ríkisstarfsmanna skv. kjarasamningum, vegna slysa sem starfsmenn verða fyrir utan starfs.

1. gr.

Skilmálar slysatryggingar ríkisstarfsmanna.

1. Skilmálar slysatryggingar ríkisstarfsmanna skv. kjarasamningum og öðrum hliðstæðum kjaraákvörðunum, sem teknar eru lögum samkvæmt, eru tvenns konar. 0Annars vegar skilmálar þessir sem gilda um slys sem starfsmaður verður fyrir utan starfs síns í skilningi 4. gr. reglna þessara. Hins vegar skilmálar sem gilda um slys sem starfsmaður verður fyrir í starfinu og gilda sérstakar reglur, sem settar eru samhliða reglum þessum, um skilmála slysatryggingar ríkisstarfsmanna skv. kjarasamningum vegna slysa sem starfsmenn verða fyrir í starfi.

2. gr.

Almenn ákvæði.

1. Starfsmenn þeir, sem 3. gr. reglna þessara tekur til, eru slysatryggðir fyrir dauða eða vegna varanlegrar örorku. Trygging þessi er í eigin áhættu ríkissjóðs.
2. Um tryggínguna gilda lög nr. 20 frá 8. mars 1954, um vátryggingarsamninga, þegar ekki er vikið frá þeim í reglum þessum.
3. Í reglum þessum merkir hugtakið *vátryggður* þann sem kröfu á um greiðslu bóta er til hennar kemur og orðasambandið *sá sem tryggður er* merkir þann einstakling sem ríkissjóður ber áhættuna af að slasist.

3. gr.

Hverjir eru tryggðir.

1. Slysatryggðir skv. reglum þessum eru fastir og lausráðnir starfsmenn ríkisins sem ráðnir eru með a.m.k. 1 mánaðar uppsagnarfresti, enda verði starf þeirra talið aðalstarf, og sem eru félagar í stéttarfélagi er gert hefur kjarasamning við fjármálaráðherra samkvæmt ákvæðum laga nr. 94 frá 31. desember 1986 um kjarasamninga opinberra starfsmanna, enda taki samningurinn til starfsmannsins og í samningnum sé ákvæði um slysatryggingu í samræmi við reglur þessar.
2. Einnig eru tryggðir samkvæmt reglum þessum þeir starfsmenn ríkisins sem taka laun eftir ákvörðun fjármálaráðherra skv. 5. tölulið 1. gr. og 2. mgr. 7. gr. laga nr. 94/1986 og skv. lögum nr. 92 frá 31. desember 1986, um kjaradóm, eftir því sem við getur átt enda sé þar kveðið á um slysatryggingu í samræmi við reglur þessar.
3. Tryggingin gildir á sama hátt fyrir starfsmenn sjálfseignarstofnana ef öll eftirgreind skilyrði eru uppfyllt:
   3.1 að fjármálaráðherra fari með samningsrétt fyrir stofnunina skv. 2. gr. laga nr. 94/1986;
   3.2 að rekstrarkostnaður stofnunarinnar sé greiddur af ríkissjóði;
   3.3 að launaskrifstofa ríkisins annist launagreiðslur;
   3.4 að út frá því sé gengið við fjárveitingar Alþingis til stofnunarinnar að slysatryggingar starfsmanna verði í eigin áhættu ríkissjóðs.
4. Slysatrygging skv. reglum þessum tekur þó ekki til starfsmanna er falla undir ákvæði 1.–3. mgr. ef viðkomandi stofnun kaupir tryggingu vegna þeirra og tryggingin bætir dauða eða varanlega örorku.

4. gr.

Gildissvið.

1. Trygging skv. reglum þessum tekur til slysa sem sá sem tryggður er, verður fyrir utan starfs síns, þ.m.t. á útkallsvakt, í veikindafjarvistum og í orlofi. Tryggingin gildir einnig í námsleyfi og launalausu leyfi allt að 6 mánuðum nema starfsmaðurinn taki á tímabilinu launað starf hjá öðrum vinnuveitanda eða stundi eigin atvinnurekstur. Dveljist sá sem tryggður er samfellt erlendis í 3 mánuði fellur trygging skv. reglum þessum úr gildi nema í þeim tilvikum að starfsstöð starfsmannsins er erlendis.
2. Bætur greiðast því aðeins að slysið sé bein og eina orsök þess að sá sem tryggður er deyr eða missir varanlega starfsorku sína að nokkru eða öllu leyti. Orðið slys merkir hér skyndilegan utanaðkomandi atburð sem veldur meiðslum á líkama þess sem tryggður er og gerist sannanlega án vilja hans.

5. gr.

Gildistími.

1. Trygging skv. reglum þessum tekur gildi frá þeim tíma er tryggingarskyldur launþegi skv. 3. gr. hefur störf hjá ríki eða ríkisstofnun en fellur úr gildi um leið og hann hættir störfum.

6. gr.

Aldurstakmörk.

1. Trygging skv. reglum þessum fellur úr gildi í lok þess mánaðar er sá sem tryggður er lætur af starfi skv. 13. gr. laga nr. 38 frá 14. apríl 1954 og hefur töku eftirlauna eða nær 70 ára aldri.
2. Börn yngri en 16 ára eru ekki vátryggð fyrir hærri dánarbótum en sem nemur venjulegum útfararkostnaði.

7. gr.

Takmarkanir á bótaskyldu.

1. *Svik og rangar upplýsingar.*
   Skýri vátryggður sviksamlega frá eða leyni atvikum sem skipta máli um bótaábyrgð, glatar hann öllum rétti sínum skv. tryggingunni, sbr. 23. grein laga nr. 20/1954, um vátryggingarsamninga.

2. *Íþróttir, flugferðir og fleira.*
   2.1 Tryggingin nær til slysa, er verða við almennar íþróttaiðkanir. Undanskilin eru þó slys, sem verða í keppni eða við æfingar til undirbúnings fyrir keppni í hvers konar íþróttum. Einnig eru undanskilin slys, er verða í fjallaklifri, bjargsigi, siglingu á seglbrettum, vélsleða- og fjórhjólaakstri, hnefaleikum, hvers konar glímu, bifreiða- og vélhjólaíþróttum, drekaflugi, svifflugi, fallhlífarstökki og froskköfun.
   2.2 Tryggingin nær ekki til slysa sem verða í flugi nema að sá sem tryggður er sé farþegi í farþegaflugi á vegum aðila sem hefur tilskilin leyfi hlutaðeigandi flugmálayfirvalda.

3. *Takmarkanir á bótaskyldu vegna sjúkdóma o.fl.*
   3.1 Ef sjúkdómar, veiklun eða sjúklegt ástand þess sem tryggður er eru meðorsakir dauða hans greiðast engar dánarbætur. Þetta gildi hvort sem ástand þetta var fyrir, þegar slysið varð, eða skapaðist síðar án þess þá að vera beinlínis og einungis afleiðing af slysi sem vátryggingin nær til.

3.2 Tryggingin bætir ekki slys sem beint eða óbeint orsakast af blindu, mikilli nær- eða fjarsýni, sjóndepru, heyrnardeyfu, lömun, bæklun, geðveiki, flogaveiki, krampa, slagi, sykursýki eða öðrum alvarlegum sjúkdómum eða veiklun og meðferð þeirra.

3.3 Hafi slíkar ástæður verið þess meðvaldandi að sá sem tryggður er missir starfsorku sína varanlega, er einungis greitt fyrir þann starfsorkumissi sem ætla má að hann hefði orðið fyrir ef þessar ástæður hefðu ekki komið til.

4. *Aðrar takmarkanir á bótaskyldu.*
Tryggingin bætir ekki:

4.1 Slys sem verða vegna ásetnings, stórkostlegs gáleysis eða hirðuleysis þess sem tryggður er eða vátryggðs.

4.2 Slys sem beint eða óbeint eru af völdum kjarnabreytingar, jónandi geislunar, mengunar af geislavirkum efnum, kjarnaeldsneyti og kjarnaúrgangsefni eða af völdum styrjaldar, innrásar, hernaðaraðgerða, borgarastríðs, uppreisnar, uppþots eða svipaðra aðgerða. Sama gildir um slys sem beint eða óbeint eru af völdum jarðskjálfta, eldgoss, flóða, skriðufalla, snjóflóða eða annarra náttúruhamfara.

4.3 Slys er sá sem tryggður er verður fyrir í handalögmálum, við þátttöku í refsiverðum verknaði, undir áhrifum deyfi- og eiturlyfja eða í ölæði nema sannað sé að ekkert samband hafi verið milli ástands þessa og slyssins.

4.4 Slys vegna ljósbaða, röntgengeisla, radíums, díatermi eða svipaðra geisla, skurðaðgerða eða annarra læknisaðgerða nema sannað sé að þær hafi verið nauðsynlegar og gerðar að læknisráði á viðurkenndri heilbrigðisstofnun.

4.5 Slys sem orsakast af matareitrun, drykkjareitrun, af nautnalyfjum eða af lyfjanotkun nema það sé að læknisráði vegna bótaskylds slyss. Slys vegna kvalastillandi lyfja eða svefnlyfja eru alltaf undanskilin bótaábyrgð.

4.6 Slys vegna eitraðra lofttegunda nema það hafi orðið skyndilega og án vilja þess sem tryggður er.

4.7 Slys sem verður er starfsmaður vinnur launað starf hjá öðrum vinnuveitanda eða við eigin rekstur og á leið til og frá slíkri vinnu. Sama gildir vegna aukastarfa hjá stofnunum sem reglur þessar taka til ef starfsmaður er tryggður í þeim störfum skv. öðrum skilmálum.

8. gr.

Ráðstafanir vegna slyss.

1. Slasaða ber að leita læknis strax eftir að slys hefur borið að höndum, gangast undir nauðsynlegar læknisaðgerðir og fara í öllu að fyrirmælum læknis.
2. Tilkynna skal slys eins fljótt og unnt er til launaskrifstofu ríkisins.
3. Deyi sá sem tryggður er af slysförum skal tilkynna það eins fljótt og auðið er.
4. Fjármálaráðuneytið hefur rétt til að krefjast krufningar á líki hins látna.
5. Þegar slys ber að höndum er fjármálaráðuneytinu heimilt að láta trúnaðarlækni sinn skoða þann sem tryggður er.
6. Þegar læknishjálp lýkur eða þegar unnt er að dæma um afleiðingar slyssins skal senda læknisvottorð og bótakröfu til embættis ríkislögmanns vegna fjármálaráðuneytisins.
7. Vátryggður fær endurgreidd nauðsynleg læknisvottorð sem aflað er skv. reglum þessum.

9. gr.

Dánarbætur.

1. Valdi slys dauða þess sem tryggður er innan eins árs frá slysdegi, greiðist tryggingarfjárhæð sú sem í gildi er í uppgjörsmánuði skv. 2. mgr. greinar þessarar, sbr. 11. gr. Bætur fyrir varanlega örorku, sem kunna að hafa verið greiddar vegna sama slyss, skulu framreiknaðar með framfærsluvísitölu til uppgjörsmánaðar og dragast þannig reiknaðar frá greiðslu.
2. Bætur, sem greiddar eru vegna hvers einstaklings ef slys veldur dauða, eru:
   2.1 Ef hinn látni var ógiftur og lætur ekki eftir sig barn undir 18 ára aldri og hefur ekki séð fyrir foreldri eða foreldrum 67 ára og eldri, kr. 266.400.
   Rétthafar þessara dánarbóta eru lögerfingjar.
   2.2 Ef hinn látni var ógiftur en lætur eftir sig barn (börn) undir 18 ára aldri og/eða hefur sannanlega séð fyrir foreldri eða foreldrum 67 ára og eldri, kr. 816.100.
   Rétthafar þessara dánarbóta eru foreldrar og börn. Taki báðir þessir aðilar bætur, rennur ⅓ hluti bóta til foreldra en ⅔ hlutar bótanna skiptast milli barna að jöfnu.
   2.3 Ef hinn látni var í hjúskap eða í sambúð sem að öðru leyti má jafna til hjúskapar og sem staðið hefur a.m.k. í 2 ár samfellt fyrir andlát hans skulu bætur til maka eða sambúðaraðila vera kr. 1.116.400.
   Rétthafi þessara dánarbóta er viðkomandi maki eða sambúðaraðili.
   2.4 Ef hinn látni lætur eftir sig barn undir 18 ára aldri, kr. 266.400. til hvers barns. Stundi barn hins látna á aldrinum 18–25 ára nám á framhaldsskóla- eða háskólastigi í a.m.k. 6 mánuði ársins, er hinn tryggði andaðist, á það sama rétt til bóta.
   Rétthafar dánarbóta þessara eru viðkomandi börn. Bætur greiðast til fjárhaldsmanns ófjárráða barns.
   2.5 Með börnum í tölulíðum 2.2 og 2.4 er átt við kynbörn, kjörbörn, stjúpbörn, börn sambúðaraðila og fósturbörn sem hinn látni var framfærsluskyldur við skv. 14. gr. barnalaga nr. 9/1981.
   2.6 Bætur greiðast aðeins skv. einum af tölulíðum 2.1, 2.2 og 2.3. Til viðbótar tölulíðum 2.2 og 2.3 geta komið bætur skv. tölulið 2.4.
3. Um vísitölubindingu tryggingarfjárhæða, skv. 2. mgr. greinar þessarar, gildir ákvæði 11. gr.

10. gr.

Bætur fyrir varanlega örorku.

1. Valdi slys þeim sem tryggður er varanlegri örorku innan þriggja ára frá því að slysið varð, greiðast bætur á grundvelli þeirrar tryggingarfjárhæðar sem í gildi er í uppgjörsmánuði bóta skv. 2. mgr. greinar þessarar, sbr. 11. gr., eftir þeim reglum sem að neðan greinir.
2. Bætur vegna varanlegrar örorku greiðast í hlutfalli við tryggingarfjárhæðina kr. 2.146.000 þó þannig að hvert örorkustig frá 26–50% vegur tvöfalt og hvert örorkustig frá 51–100% þrefalt. Bætur við 100% varanlega örorku verða því kr. 4.828.500. Um vísitölubindingu tryggingarfjárhæðarinnar gildir ákvæði 11. gr.
3. Við ákvörðun örorku skal fylgja eftirfarandi reglum:
   3.1 Þessi tafla skal höfð til hliðsjónar við örorkumat:

A. Sjón og heyrn	
Alger missir sjónar á báðum augum	100%
Alger missir sjónar á öðru auga, full sjón á hinu	20%
Annað augað numið burtu, full sjón á hinu	25%
Algert heyrnarleysi á öðru eyra	10%
Algert heyrnarleysi á báðum eyrum	50%

B. Fótlimir

Stúfhögg á báðum fótlimum um lærleggi	100%
Annar fótlimur numinn burtu í mjaðmarlið, hinn um hnélið	100%
Alger lömun á báðum fótlimum	100%
Stúfhögg á báðum fótlimum um hnéliði	75%
Stúfhögg á öðrum fótlim um lærlegg	50–65%
Stúfhögg á öðrum fótlim um fótlegg	35–45%
Staurhné á öðrum fótlim	25–50%
Staurökkli á öðrum fótlim	20–30%
Missir allra táa á öðrum fæti	10%

C. Handlimir

Stúfhögg beggja handlima	100%
Stúfhögg um upphandlegg	65–75%
Stúfhögg um framhandlegg	60–65%
Stúfhögg um úlnlið	60%
Missir alls þumalfingurs	25%
Missir alls vísifingurs	12%
Missir allrar löngutangar	10%
Missir alls baugfingurs	5%
Missir alls litlafingurs	7%

Ofangreind örorka á handlimum er miðuð við betri handlim. Örorka vegna hliðstæðrar missmíði á lakari handlim er allt að 10% minni.

3.2 Ef missir útlima, sjónar eða heyrnar er ekki alger bætist örorka hlutfallslega. Ef útlimir eru algerlega ónothæfir telst það missir þeirra. Ef þeir eru að einhverju leyti nothæfir reiknast örorka hlutfallslega.

3.3 Samanlögð örorkustig geta aldrei orðið meira en 100%.

3.4 Missir eða bæklun útlims, sem áður var bæklaður, skal metinn í hlutfalli við þann missi sem slasaði varð fyrir við slysið. Sama gildir um líffæri.

3.5 Við ákvörðun örorku ber ekki að taka tillit til starfs, sérstakra hæfileika slasaða né þjóðfélagsstöðu.

3.6 Örorkan ákveðst í fyrsta lagi einu ári eftir slysið. Telji slasaði eða fjármálaráðuneytið að örorkan geti breyst getur hvor aðili um sig krafist þess að endanlegu örorkumati verði frestað, þó ekki lengur en í þrjú ár frá slysdegi.

3.7 Ef endanleg örorka hefur ekki verið ákveðin vegna frestunar skv. tölulið 3.6 þegar launagreiðslum til starfsmanns lýkur er heimilt að greiða honum upp í bætur ef ríkar ástæður eru fyrir hendi. Við lokauppgjör skal slík greiðsla framreiknuð með framfærsluvísitölu til uppgjörsmánaðar og koma þannig reiknuð til frádráttar bótum.

3.8 Þótt gera megi ráð fyrir að ástand hins slasaða kunni að breytast, skal undantekningarlaust framkvæma örorkumat í síðasta lagi þremur árum eftir slysið. Í þessu tilfelli ber að ákveða örorkuna eins og gera má ráð fyrir, að hún verði endanleg. Ef líkur eru til að ástand hins slasaða megi bæta með skurðaðgerðum eða öðrum slíkum aðgerðum og hann veigrar sér við án gildra ástæðna að gangast undir slíkar aðgerðir, ber samt sem áður við ákvörðun örorku að taka tillit til hugsanlegs bata sem slíkar aðgerðir kynnu að hafa í för með sér.

3.9 Slys sem einungis valda lýti eru ekki bótaskyld.

11. gr.

Vísitölubinding tryggingarfjárhæða.

1. Tryggingarfjárhæðir skv. 9. og 10. gr. eru vísitölubundnar og miðast við vísitölu framfærslukostnaðar í apríl 1989 119,9 stig. Við uppgjör bóta skal framreikna fjárhæðir miðað við þær breytingar sem orðið hafa á vísitölu framfærslukostnaðar frá apríl 1989 til uppgjörsmánaðar bóta. Vísitölubinding bóta varir þó aldrei lengur en í 3 ár frá slysdegi.

12. gr.

Bótauppgjör.

1. Embætti ríkislögmanns fjallar um bótaskyldu skv. reglum þessum og annast uppgjör bóta í umboði fjármálaráðuneytisins.
2. Bætur greiðast eftir að læknisvottorð og nauðsynleg sönnunargögn fyrir bótaskyldu hafa borist og unnt er að ákvarða upphæð bótanna. Berist ekki athugasemdir við bótafjárhæðina innan eins mánaðar frá því að bótaþega var skýrt frá henni, telst hún samþykkt.

13. gr.

Fyrning.

1. Kröfur vegna tryggingar þessarar fyrnast á fjórum árum frá lokum þess almanaksárs er kröfuhafinn fékk vitneskju um kröfu sína og átti þess fyrst kost að leita fullnustu hennar, þó í síðasta lagi á 10 árum frá slysdegi.

14. gr.

Skaðabótaábyrgð

1. Verði ríkissjóður eða vinnuveitandi skaðabótaskyldir gagnvart hinum vátryggða, skulu slysabætur, sem greiddar hafa verið vegna slyssins skv. slysatryggingu þessari, koma að fullu til frádráttar skaðabótum er þeim kann að verða gert að greiða.
2. Beri slys að með þeim hætti að vátryggður öðlist rétt til bóta úr annarri slysatryggingu, er þessir aðilar kosta, skulu bætur úr þeirri tryggingu koma að fullu til frádráttar bótum skv. reglum þessum.

15. gr.

Gildistaka.

1. Reglur þessar öðlast þegar gildi. Ákvæðum þeirra skal beita um slys sem áttu sér stað frá og með 1. apríl 1989.

Fjármálaráðuneytið, 16. janúar 1990.

Ólafur Ragnar Grímsson.

Birgir Guðjónsson.